

Sententia veritatis humanae redemptionis

<https://hdl.handle.net/1874/360686>

193

Nº 23

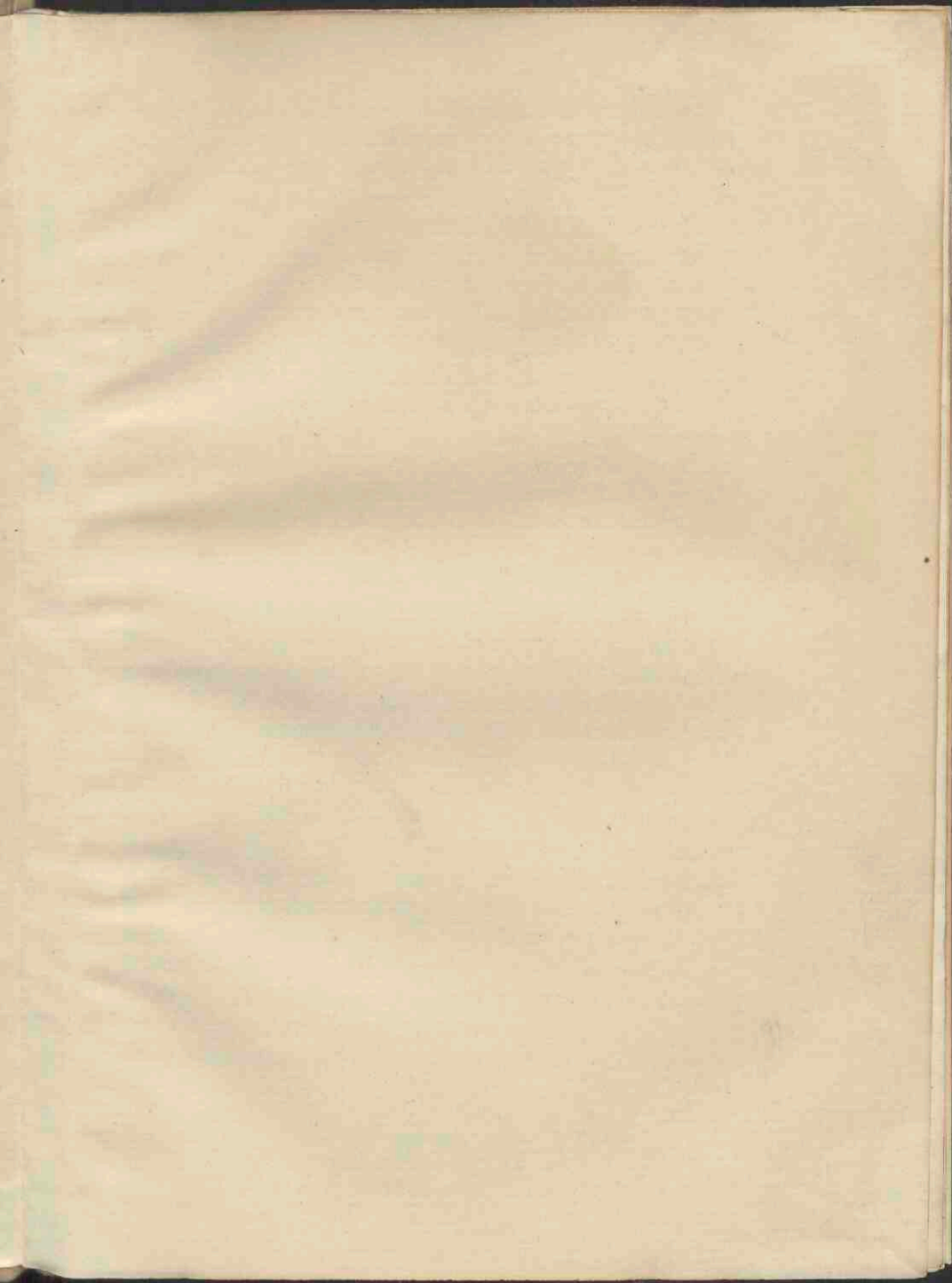
Kast 195

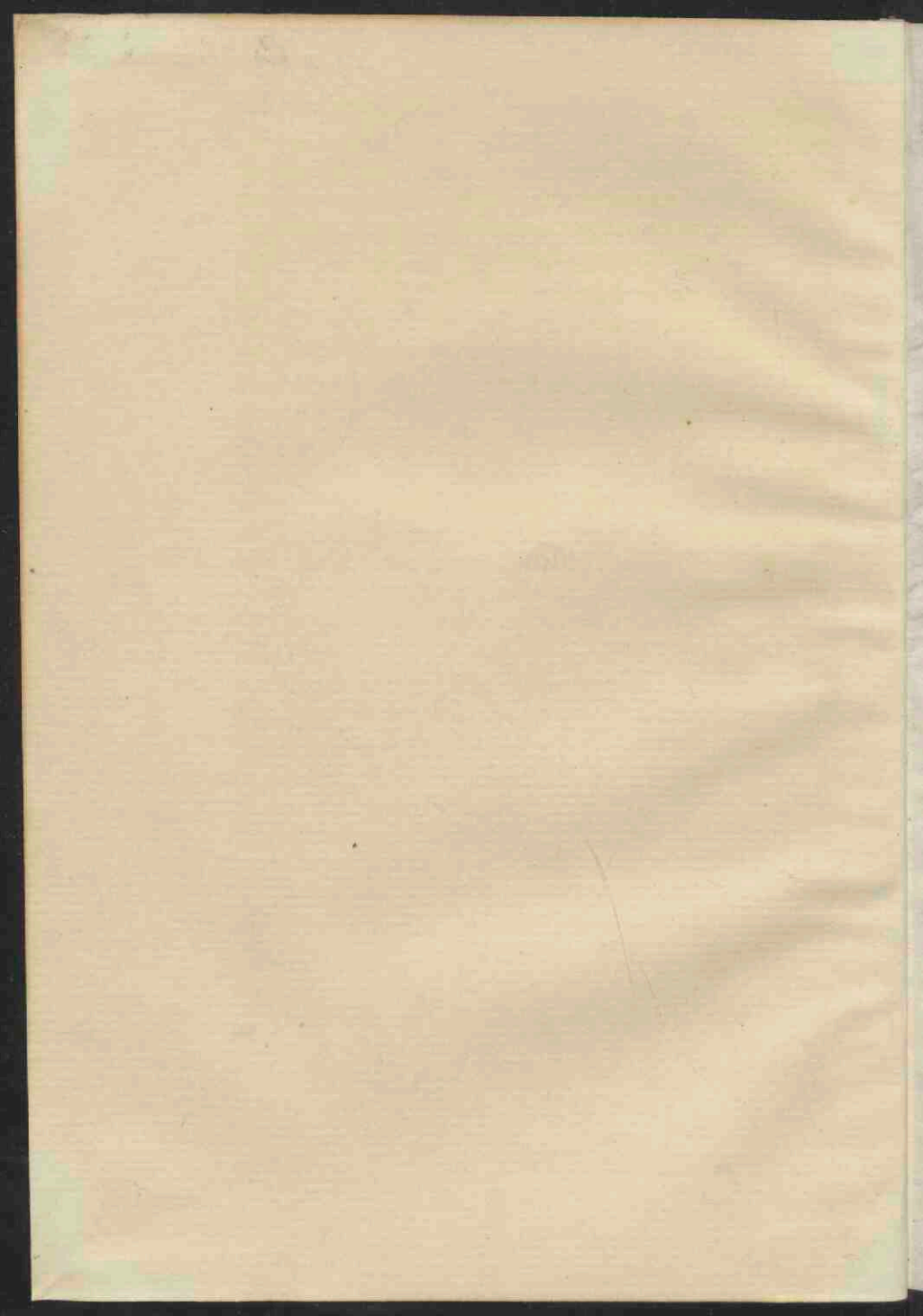
Pl. G N°. 23

509. **Marcus Maroldus**, *Sententia de veritate humanae redemptionis*. [Rome, St. Planck na 25 Maart 1481]. 8°. min.

195. G. 23

Type 2. — H* 10778. — BMC IV p. 81. — Pr. 3627.

195 G. 23 10707

21

1V

Sec
Sententia veritatis humane redemptionis a reuerendo artiuꝝ & theologie magistro Marco Maroldo heretice prauitatis inquisi toze in die Annũtiationis edita in capella S. D. A. pape Marie virginis deuotissimi Anno. M. cccc. lxxi.

Spientes & gratos nos efficere cupiẽs dementissima di uina maiestas: abundantia solite pietatis excessit. Bea tissime pater vosq; imitatione & p̄tate apostolorũ succes sores egregij: quom p̄ fortitudinis sue nuntiuũ humanę salutis sũ damẽta iactaret: Ab ipso em̄ venerãdo exordio sacratissime Ma rie virginis quin & tototius rationalis generis intelligentiã vltra oĩa que sensu p̄cipiunt e vestigio superne erigens. eterne dei ver bi t̄paliq; generatiõis archana q̄ paucissimis aperuit dicens: si lius altissimi vocabit̄ quaz rerũ quom tãta sit sensus magnitu do q̄ mortalium virium superet facultatẽ: quo purius niteat veritas tripartita est deriuãda distinctio dicẽtes primũ dei gẽtriciẽs san ctitatẽ: tũ alterũ altissimi filij dignitatẽ: postremo ipsaz mirabilẽ vniõnẽ: summa itaq; diligentia redemptiõis nostre memoranda primordia recolẽtes ab eo ipso quẽ querimus auxiliũ experamus: Emplextemur p̄o inde Marie vestigia ad tronũ eius cũ fiducia accedẽtes de exuberãti eius plenitudine graciã & assensuz cũ an gelo deprecãtes. Huc Qm̄ hodie quo & mortuũ est die mũdul q; cõstitutus resurrectõis hora in mense sexto p̄cursoris concepti non urbem deus deoz dñs: sed orbẽz ingredit̄ in quo solo est hu mãm generis redẽptio cui vtriusq; testamẽti altitudo rñdet & om nia famulata misteria ac oracula testificata ideo regalia signa q̄ si buccine tubã precuntẽ gabrielez ad magni sacramẽti nos intel gentiã adhortantẽ tanq̄ et diuino accipiẽtes auditorio certatim accedentẽ audiamus inuitantẽq; dei misericordiã audiuẽs ei pe ctãtes qm̄ lux ad obcecos vtus ad imbecilles: pietas venit ad mi feros nihil em̄ humanũ sed a summi dei a quo legatus mittit̄ p̄ fundis & abditiis thesauris oĩa ploquet̄ de quibus multa in pau cis inter noscendũ ab euãgelista p̄cipiam̄ missus est inq; ange lus: Missus vt deus potẽtia: sapiẽtia: bonitate ve gũificet̄ vt om

Marie virtutū summa ostēderet nempe tācti p̄destinatōis p̄
p̄becia sine Marie arbitrio opante non tamē non p̄sentiente im/
plebat: angelus: diuine p̄templatōi aliffēs magni secreti consci?
in ministeriū eoz qui salutem capiunt sempiternā quoz per diti
onīs p̄ncipiū extiterat diabolus hec em̄ est diuinitatis ler sacra
tissima per primā ad diuissimā lucē reliqua reducere Hc idcirco
puato gabrielis noīe censef dñm virtutū nuntiatu? : archāgel?
credit ob causaz vtiq; maximā nuntiandā: ad virginē: qualē de/
scribit ap̄s: ab altissimo p̄paratā: in rubro: roze: stella: flore: clausa
porta: in lapide sine manib? exciso: iuxta septēcionales regulas ā
p̄ibus p̄signatā: a p̄phetis p̄missaz: ab āgelo beniuolā: docilē
z attentē mirifica salutatōe affectā: Qualis ē h? x̄go: oib? boib?
x̄tute maior: triumpho numerosior: p̄stātia cōfidentior q̄ trophēuz
pudicitie gessit: trinitatis fontib? irrigata: tota pulchra z sine ma
cula. Audite q̄nta x̄ginitatis sint merita: hec elemēta: sidera: an
gelosue transgrediēs verbū dei in ip̄o sinu inuenit p̄is cui? glo
rie plus cōferri nō potuit q̄ vt deus ex x̄gine nasceret. q; nec pu
riorē dedicatā reperit aulā immaculate castitatis sacrariuz deiq;
templū. Erubescat igit̄ sacrilegus mōstruosus eluidius: cū mul
er: nō corruptele sed serus vocabulū sit: tū q; non desozatio vir
ginitatis coniugiū: sed pactio efficit: cōsuetudinīsq; scripturaruz
esse: susceptā cām astruere: incedentē differre tum p̄inde eius de
sponsatiōis serdecim a magno Alberto quo nemo nunq; doctior:
ratiōes colligunt̄ quo fit vt nec veritas consensus votū violaret.
nec contra diuinū imperiū virginitas oppugnaret maximā vero
admiraberis x̄ginis sanctitatē si de reliquis cōferam? Ingress?
ad eam: solā in penetralibus ne quis intentione frequētias fugi
endi: colloq; vitandi: abrūperet: dicit aue gracia plena: Emi
nenter atq; affluenter simul se infundens ḡfe plenitudo per quā
largo sancti sp̄s imbre superfusa est om̄is creatura. Plena deo x̄
turibus Cellis: genitrix vite: mater salutis: Domin? oim bonoz
cōditoz z largitoz: tecum: ineffabilibus donata priuilegiis: hūan
eloquij facultatē z orationis copiā virtute: z laudati magnitudi

ne Quod maximū genus laudis est Superātibz Obmutescant
ppter ea de Maria optima queq; affirmātes: de sola vero cōcepti
one disputātes: vt p̄mittam⁹ qd v̄tatis cōtineat sancti docto
ris regula credendi Bonauēture p̄mūior: securior: rationabilior
plurimozūue canōistay: theologozūq; opinio: doctorū subtilis tri
faria possibilitas: deuotoꝝ reuelatio: digladiatoꝝ: dep̄uentione
iure ⁊ facto: natura: ⁊ priuilegio: prioritatis multiplicitate somi
ris extinctio: deq; absoluta ⁊ ordiata potētia distinctio. Nea ve
ro hec est sentētia. Ut qñ: vbi: quomō: quecūq; p̄ueniētia decētia
atq; possibilis immēse diuine potestati in v̄tate sunt ascribēda:
om̄ia Marie cōcessa ac donata fuere firmiter docere audeā. Qd
v̄nica Bernardi ab oibz p̄robata inuincibili ratiōe monstrabo
Omniū factor: de hoīe ad destruēda peccata nasciturus erat. Igi
tur talē debuit matrē eligere: qñ potius ad peccatū ex om̄i parte
vincendū condere: q̄lem poterat ⁊ decuit: Hoc em̄ inter duodecim
p̄cipua eius priuilegia egregiū p̄putat̄ peccadi impossibilitas
cū actu quocūq; possibilitate merēdi: Decuit nāq; puritate q̄ ab
om̄i peccato distantia est ⁊ ad primā lucē deiformis accessus qua
sub deo neq; maior: intelligi nitere: q̄tenus sacramentaliū: v̄tutū
beatitudinū: donoz: fructuū: benedictionū: oimq; assequēre gr̄az
p̄fectionē vt idēz esset dei ⁊ v̄ginis filius. O ineffabilis virgo in
cuius p̄cordijs auctor vniuersitatis cōmittit̄. O sanctissima. fon
tem sanctitatis generās. Spiritus sancti operatione tam mire pro
missa: q̄ edita. O speciosissima dei sp̄sa exemplar p̄bitaris for
ma ⁊ virtutum decus: O veneranda domina viciorum finis. vi
uendi disciplina ⁊ felix ancilla celi angeloz ⁊ misericordie regina
O beata femina cuius est p̄conū ab omnibus laudari ⁊ magni
tudo non querit̄ sed tenet ⁊ egregiū donū Marie que v̄ginita
tis vexillū extulit quo omnes ad integritatis cultū aduocentur:
quādo p̄stantiorē incorruptibilitatē q̄busuis dignitatibz quod
ue dictū mirabile est vt dei m̄r existeret dijudicauerat. Eroptas
carissime p̄mū: imiteris exēplū vt eā imitatōe colētes oīa vt par
est iplētes v̄tutū officia decorūq; iñ m̄ assecuti digne veneremini

bona bonis cōparanda sunt quo p̄m̄t̄ius quid prestet eluceat.
O tutū refugiu: Aunq̄ sanctissimū Marię nomē deuote iucan-
tibus defuisti vt opere precū sit agnoscere illos eius deuotiōis ⁊
p̄sidiū tātūmodo expertes esse: qui secreto iure a diabulo possi-
dent. Nampe veritate reuelāte quicqd̄ cordis: quicquid x̄t̄it̄is hu-
mane si totū adhibeas nō sufficere cogitare: q̄nto indefinēter cre-
mabat ardore p̄i amoris ⁊ inf̄l̄ amatis celestiū desiderioꝝ affecti-
bus: vt calcatis curis omnibus nihil aliud agere liceret nisi solius
cōditoris dilectioni inherere. Unū tm̄ illi formidandū erat offen-
sa nimis dei neq̄q̄ aliud omnino: O admirabile: o amabile. o in-
extimabile: o singularē Marię sanctitatē vt breuius concludā cū
nec cōplecti nec percensere quisq̄ posset etiā si mundū ex diuerso
appendas oēm: tunc quoq̄ digniorē Mariā videbis aperte: ⁊ san-
ctos oīnes peccatores ab Augustino p̄dicari cuius eminentiora tes-
timonia perspiciemus q̄n de vnionis qualitate differendū erit
q̄ nihil equale Marię: nihil nisi deus maius Maria ⁊ iam ad al-
tissimi filij dignitatē enarrandā properemus.

Altissimā dei filij dignitatē diciturus āgelus totā trinitatē abie-
ctis belitatioibus a deo effecit manifestā spiritū sanctū dei altissi-
mi x̄t̄it̄is ⁊ filij distinctis opatiōibus expr̄imēs ac si oīa visu att̄i-
geremus ⁊ tactu q̄tenus dignosamus altissimi filij oīaq̄ de deo
vere cogitari possunt dignissime possidere etiā si de solo p̄e p̄e-
stantissimāq̄ illa sublimitate diuinā substācialiter ⁊ nō ad alter-
dicerent: eundēq̄ cum p̄e spiritu sancto vnīuersa moderari quā-
do nulla p̄sonay aut p̄cedit eternitate aut excedit magnitudine
vel sup̄at potestate: Nullus p̄sas ibi existētie aut honoris grad⁹
nihil inferius sup̄iusue nihil anterius aut posterius: nō diuersuz:
non alienū: aut eternitate discretū: Nihil secundū accidēs muta-
bile aut admiscibile nihil dissimile aut impar laude v̄ gloria por-
tiones aut differentie nulle sed propria deitatis p̄fectiōe equali-
tas summa vt dictoꝝ intelligentiā et causis expectamus potius
q̄ afferamus cū piculosuz sit vitra celeste p̄scriptū p̄ferre: Una er-
go incōmutabilis p̄is ⁊ filij: eadē ac tota deitas substācia: natu

ra: essentia: simplicitas: eternitas: infinitas: sapientia: magnitudo: veritas: omnipotentia: eademue gloria semper ubiq; manes deitatis forma perbenis. Non poterie aut operatois discretio: non materie forme esse ⁊ essentie: actus ⁊ poterie suppositi ⁊ nature generis ⁊ differentie nec partiū aut accidentiū seu quarūlibet formay vlla variatio multiplicitas aut cōpositio spiritus em̄ est deus actus purus vere ⁊ summe simplex. optimū quoq; p propriāq; essentiā nobilissimū pfectissimūue oīm rex principiū ⁊ finis vltimus oīa regens pterq; eis p̄miscet in vna substātia oīa p̄bens bonū summū quo tendim? om̄es quod a purgatissimis mētibus cernit. Quocirca certa notiōe progressu remotōis causalitatis ⁊ pfectōis euntia vere vnū in quo nihil pter suū esse existit nihil qd non substantia bonitas sapientia idēq; in ceteris qd de rebus alijs verē esse non poterit. Ecce quāta idēp̄ritas vnitas: immutabilitas: simplicitas: puritas: dignitas diuine altissimi filii nature: nam si virtus est altissimi non igit̄ ex infirmis nec lux ex obscuris spirit? ex corpaliibus: forma ex disparibus sed oīa vn⁹ deus: pcul forme visibiliū etates tempaliū: loca corporū ipaq; corpora spacio extēsa sine cōclusa carnales leges iura caducorū repellentes trinitatis vnitatē: variātia: distrahētia: ⁊ in plorality de ducentia: Nō te ab hac vnitatis equalitate dimoueāt absoluti ⁊ relati distinctio attributorū: ideay appropriatorū ve multitudo quq; notitiones imaginis ⁊ vestigiū difformitas tpales relationes abstracti ⁊ cōcreti quid: quo: ⁊ quis dictōes quibus cōfusis captiones fieri necesse est. Quin potius p plura noīa: hoc saltē pacto: oculos erigentes hereamus ingenio deficiētes eloquio: ⁊ signati eminentiā tanq; in effusum pelagus in infinitā dei vitā deducti speculemur: ob illiusq; nā manifestissimā infinitatē diuersos intelligendi: significandi: attribuendi: supponendine modos erortos nihil addentes aut minuētes sed maiorē declarationē in ferētes: formale ex pprietate incōprehensibilis virtutis distinctionez p̄tendētes. Quā si multi p magno ⁊ excellēti captu suo deū agnoscunt: non ipsam dei existentiā qualis sit nisi solus altissimi vn⁹

genitus certā habet notionē: qualē filiū habere de p̄e per est tm̄
f: 3 quantū pater ip̄m sicut scriptū est om̄ia que hēt pater mea sūt
Hic si diligentius rem tractes nec appellatiōes filij plurimas alio
quid diuersitatis in ferre affirmare auesim: sed cōsistere semp̄ p̄ri
filiū luminis splēdorū denuntiet p̄ substantialitatē filij nomē insu
nuet: om̄ia habere imago: om̄ia posse vtus altissimi: indeficien
tem causandi: gubernādi atq; saluandi insuentiā vita manife
stat: impassibilitatē generatiōis verbū qd̄ erat in principio apud
deū in genus oñdit. Cuius exēplar aliqd̄ humane intelligētie aci
es vbi rōnalis aīe dec̄ positū est: quo ceteris aiantib; prestat: in
tueri poterit anteq; sonoz imagines cogitatiōe voluant si existe
tie: coeternitatis: p̄substācialitatis: cōprehēsiōisq; perfectā rōem
formate noticie indicētis similitudinē ad dirias. Quid aut̄ sit sa
piētia non inficias eo te p̄terire non posse si sapie libros memoria
tenes. Et si indiuiā altitudinē rapiamur sacris lris eruditi si
deiq; illuminatos oculos hñtes: ad sublimiozēue intelligētā aīm
cogamus: nec ip̄a p̄sonaz trinitas summe derogat vnitati. q̄cqd̄
em̄ in dispositiōe rez agit diuina volūtas ex totius est p̄uidētia
trinitatis: vna benignitas: vna censura iusticie: nihil actiōe diui
sum q; nihil est in substācia diuersuz. Persona nēpe cū deo dicit̄
est diuine nature incōicabilis p̄se existentia relatiua. Ut sic substā
tia cōtineat vnitatē: 7 realis originis relatiue oppositiōis distim
ctio multiplicat trinitatē: vnica p̄manēre substācia: in q̄ numer
nullus s; vnitatis iteratio: nihilq; aliud p̄terq; id qd̄ est: pulcher
rimā 7 fortissimū q; nullo inuitit̄: nec subiectū fieri valet forma p̄
se existens. Cūq; predicamēta p̄no: diales appellatiōes: decē affe
ctato aut necessario numero tradant̄: qm̄ in diuinā assumūt p̄di
cationē: vnā solā sup̄substācialē deitatē signāt. qm̄ hoc est ibi es
se qd̄ bonū: qd̄ magnū: 7 quicqd̄ aliud in se vna q̄q; p̄sona vel ip̄a
trinitas intelligit̄: qd̄. n. h; hoc est. Illud vero qd̄ relatiue: cuius
hoc est esse ad aliud se hñe: qm̄ non secūduz se sed ex alieno aduen
tu extrinsecoue accessu p̄stare videat̄: nō pōt qd̄q; rei addere: al
ternare: minuere vel mutare: s; nec in esse p̄positiōez afferre: nul

lāq; essentiā variare: nec ioachim argumēto q̄ternitatē efficere:
q; nō in eo qd̄ est esse aut inesse consistit: s; in p̄p̄tione: nō quidē ad
subiectū: s; ad oppositū relatiuū. Age iā nūc li altissim⁹ pater: fili
us: r̄ sp̄s sanct⁹ in Mariā supueniens: dicūt ad aliqd̄ qd̄ accidē
tali fundamēto abiecto: insubst̄ntie idēp̄tate mutat: solius core
latui oppositōe fuata: idq; p̄inde fūme simplicitati p̄gruere p̄p̄tū
fit: nullo alio nisi sola relatiōis originis p̄p̄tate differūt: ex q̄ in
cōicabititas: singlaritas: p̄sonalis p̄p̄tates: p̄sonarū trinitas r̄ d̄i
stinctio q̄iri necesse est. Nihil nāq; seipm̄ gignere p̄t: vt non sit
idē p̄ter r̄ filiū esse: q̄uis idē sit esse ābor: hoc est alia p̄sona: n̄
alia subst̄ntia. De diuina gēitura s̄mo est: noli terrēa exēpla affer
re: nō pura cōmiscere sepata cōfundere: nec sup̄na ad ima deduce
re: q̄q; in cūctis opibus sp̄arta trinitatis indicia relucēt: inuesti
gio r̄ imagine: s; magno ingenio a sensib⁹ mentē euocās p̄gnitōz
abducas sup̄na cōsurgas vt p̄ntē vniuersitatis inuicias. Neq; vō
accessisse asseras: vbi qd̄ s̄bālis nō trāslatiua aut creatiua sit. A
tate nō adoptōe nūcupatōe: d̄fectōe: p̄tētiōe: deriuatōe: materie
portōe: secessione aut distātia s; cōicatiua eiusdē numero toti⁹ cō
cere p̄t subst̄ntie p̄ductio quā viuentiū generatiōez dicim⁹ abs
est differētia iō adest vnitas: nō em̄ aliud gigni ex deo nisi deus
potuit nec minor: est cui vnū esse donat p̄ om̄ia in sepabili eq̄lita
te generāti filis: Incōcuisse ergo teneam⁹ qd̄ altissimi filii: solo ge
neratiōis iure distinct⁹: par atq; eadē cū p̄ter nam nec simplicitate
diuissus nec puritate p̄posit⁹: vniuersitatis creator r̄ d̄ns: cōdita
administrās: locis: t̄pibus sp̄aciose magnitudinis diffusiōe in lo
calis: incircūscribilis: nec determinatiōe diffinitōe aut dimēsiōe
finitus imobilis dans cūcta moueri: nullo p̄tens loco: vbiq; s̄bā
liter: i. efficiētia s̄bē vtutis: opatōis p̄ntialiter atq; p̄nalr̄ ex̄ns
vt ei oīs adhit locus: imensus vtute. seculis indeficēs: apud quē
non est trāsmutatio nec vicissitudinis obūbratio: s̄ons n̄re b̄tutu
dinis appetitiōis oīs ipse est finis: beatus r̄ solus potēs: rex regū
r̄ d̄ns d̄nantū: ipse imensa clemētia p̄pter hoīm salutē: corpis ve
lamie diuinitatis splēdoz obtexit obūbrauitq;. Quo aut̄ mō ve
nisse: hoc est oñd̄isse dici cōcinna breuitate terciō loco explicari

dū fuerat añ pmissuz: semp exclamātes mirificatā et me dei sciē
tiā ⁊ inualuisse nec potuisse ad illā. Arbitror: exsuscitat? aīo pau
lo altius indoādūz cū primū mirabilē vnionē iurta sanctorū atte
stationis cōuenientiā aperire statuerim assistēte nobis āgelo mu
ta quoq; ora larāda sunt vt erurgat illūinatāz mentiū vigor ad
sapiētīe plenitudinē. Et euangelio splendore pspicue veritatis di
dicimus diuine bonitatis magnitudinē ⁊ sapiētīe suauitatē qua
placidū Marie cōsensuz requirēs salutata obmutuit certior facta
pmissit obsequiū. Cū inqt audisset subaudi reuerēter: letāter cō/
menoiās ppriaz humilitatē credēs sermonis pmanentiā turbat
admirās dei caritatē: nuntij dignitates rez vniuersitatē pudicitie
affectu cogitabat intentiōe sublimi speculatiōe p fūda pterita
futuris verba factis coparādo q; oia obedientia moderat ⁊ meti
tur qualis quā inqnā sublimis admirabilis q; q; singularis effe
ista saluatio ab oim opifice delegata salutis principū augmēta
tio ⁊ ppetuatio: o imitandā pudicā ⁊ prudentē vginis aīaz pprie
excellētie dictū incredulitatē ⁊ leuitatē deuotans examinauit: tūc
familiari? ex noiē appellatā fidus sponsaliū minister nequa q; cō
sideratiōibus trepidare pmissit dicens: ne timeas sententiē ābigu
itatē rez incōprehensibilitatē aut integritatis diminutōez q; p/
mittētis veritate hoīs necessitate tuī ad hoc idoneitate iuenisti
grāz humano generi pditā ex qua oia conseqris bona apud ppin
quissima similitudine dignitatis deū quomaius cogitari nō pōt
Ecce p̄sto celeriter cōcipia nō vt olim mēte sed in vtero abscedat
timor q; p̄s filii ⁊ vocab̄ et sine icarnatōis ibm cūctorū diuioz
noim v̄tutē p̄tinētē: Cēz sapiētiss̄ ia v̄go sue cogitātōis archani
apiēs certa d̄ p̄missis quō q̄ lege nat̄e ordinē trāscēdēte fieri pos
sit inquirat: Angelus ad hec: spiritus sanctus. donoz atq; sancti
tatis origo superueniet: subito de supno supra merita ⁊ nature poi
sibilitatē: inte copiosius per abūdātoris gracie plētitudinē ⁊ ope
ris singl̄a ritatē in flāmando pficiēdo ex purissimis sanguib? sub
stantiā quondā pntz spulēta rōni assensu p̄sito mistrādo. Atq;
allico mox altissimifilius carnē aīataz ania rōnali hoc est pfectaz

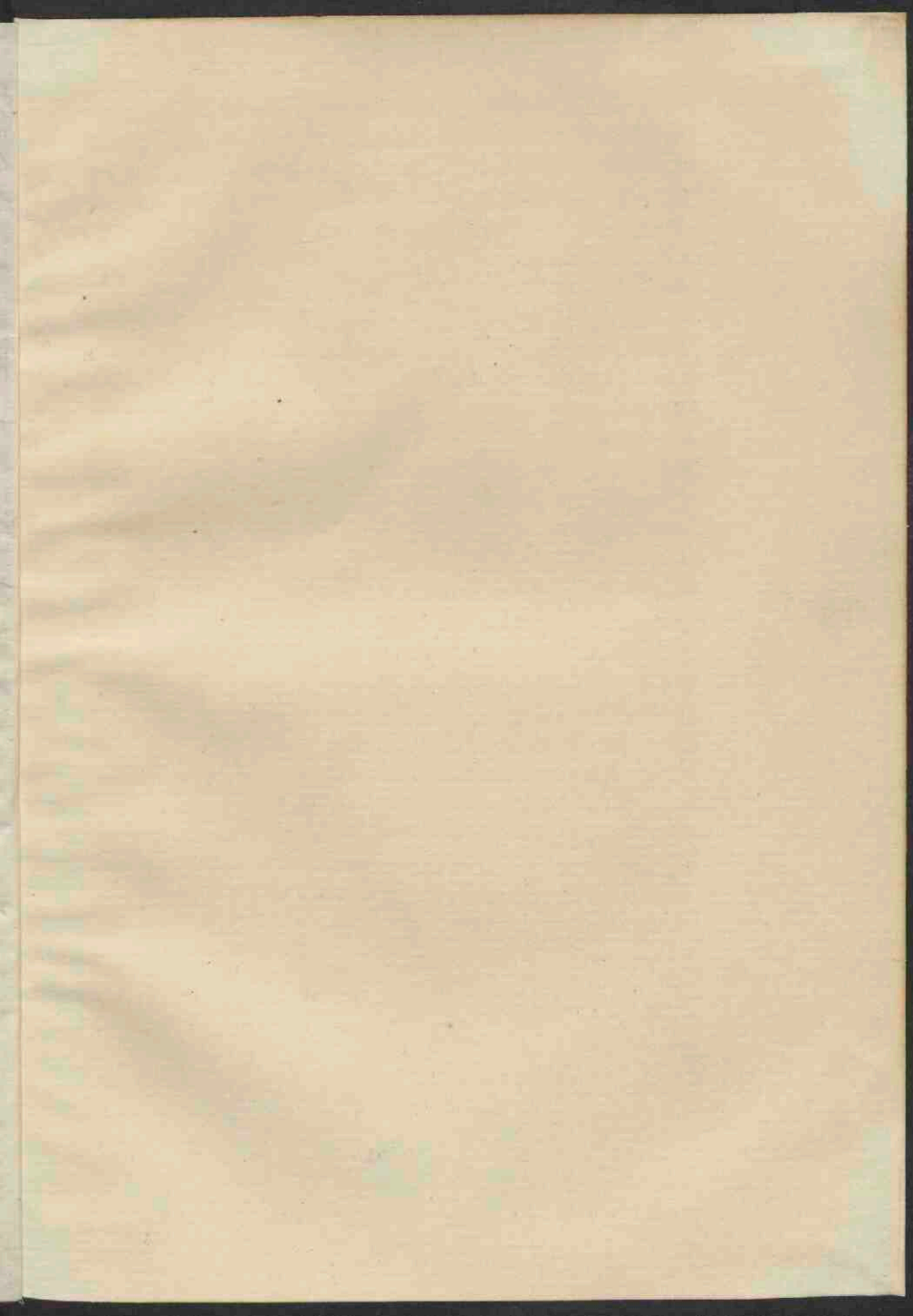
existente humanā naturā nō subsistente nec accidentaliter s; in su-
am simul assumēdo uniuē & uniendo accepit deus ille singulari-
tate p̄sone. q̄renus incōuerse in alterabiliter in duabus unicitis na-
turis nō aliud sit dei & Marię filius sed suscipiens & assumptu vna
esset trinitatis p̄sona que pp̄riū humanū subsistētie esse preueni-
ens in utroq; subsisteret. Hic in momēto mirabilis unōis in vsu
quoq; arbitrii p̄fectus x̄p̄s gr̄az: sapiāz beatitudinē deitatē nll̄is
meritis possidēs vt nec melior: sanctor: beator: nō gr̄a aut meri-
tor: v̄tute sed numero cumulator: fieret tācti recōciliandi: libe-
rādi: iudicādi: saluādi: eterna redemptiōe inuenta ac pp̄rie im-
passibilitatis: resurrectōis: clarificatiōis: ascensionis: diuine noīa-
tionis cū deo patre in celo & in terra coregnādi potestas: ne duz
q; vnigenitus a patre: sed disp̄satione p̄missionis & p̄tinētie vsq;
beneplaciti: ob qd̄: p̄p̄hensoz & viator: & oīa frui obiecto & cōtrista-
ri subiecto asserit multoz meritor: premiū extiterit. Hinc ambi-
gendū nō est duas humanā & diuinā fuisse in x̄p̄o volūtates du-
asq; incōfuse opationes: affectu quidē sensualitatis & nature: fa-
ctus in angonia mortē refugiebat: volūtate x̄o rōnali diuino be-
neplacito cōformia affectabat: quo fit vt nulla inde tarditas: con-
trarietas: aut repugnāria ex causaz diuersitate sequerēt: sed cuz
clamore valido offerēs exauditus est p̄ sua reuerētia: quare tradi
passioni tam fuit paterne q̄ pp̄rie volūtatē dispositic: vt cobibi-
ta adiutorij v̄tute mortē sustineret quā trāstulit in triūphū hinc
mirabilis diuine: beatificē: acq̄sitate: infuseq; sciāz & gracie pleni-
tudo q; datus est s; vs nō ad mensurā in quo plenitudo diuini-
tatis habitat copaliter non ad optionis gr̄a sed viuicis. diuina
equidēz oīa videt p̄udentia. bonitate p̄fecta oīa circūsc̄iēns ni-
hil inuisibile in cōspectu eius: sed nuda & aperta beatifica aut q;
liq̄d diuz & presentius oī creatura cōtemplat in unūto v. rbc: quod
vt futuz hoīs p̄sona acceptuz erat ex tpe multa q̄ naturaliter sp̄
habuerat. Sic quoq; p̄destinata est tā excelsa & summa n̄re natu-
re subiecto vt quo atollerēt altius non h̄ret. Rec hinc sententie
aduersat qd̄ legim? Jesus p̄ciebat sapiā etate & gr̄a corā deo &

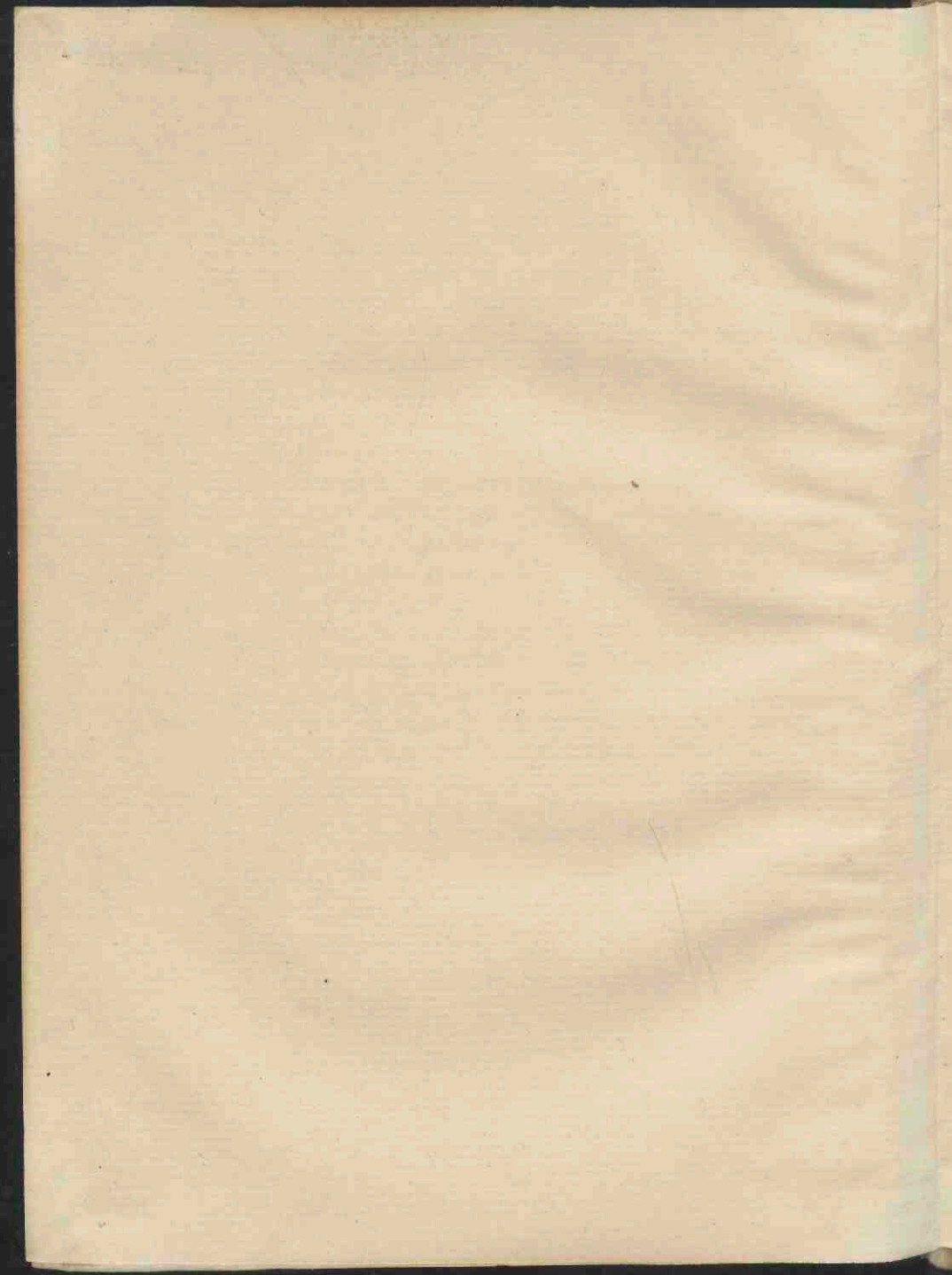
hoibus qm̄ manifestatione amplioris demōstrationis vt grego-
rio cirillo theophilo grecoq; placuit deo ad laudē homibus ad sa-
lutē pficiebat: sed iuxta Ambrosij exemplozatā sententiā de au-
gumento experimentalis noticie: testāte hoc aplo quia didicit ex
his q̄ passus est obedienti: Sed nunqd̄ diuidim⁹ christū si mul-
tiplicia magna q; admiramur? Absit: sed agnoscētes geminā xp̄i
substantiā vnū xp̄m̄ modis omnibus approbare p̄tendimus. Ex
duabus perfectis naturis vtraq; in suis pprietatibus permanen-
te vnū suppositū esse Ihesum vnicaq; reali relatione ad patrē re-
ferri vt nec proprietates absumat: nec persona geminet: quādo nō
infert vnitas cōfusione; nec dirimit pprietas vnitatē. Nampe ex
quo homo esse cepit non aliud cepit quā dei semper filius: vt p̄-
pter acceptū: deus dicit esse hōmo: et propter assumptē hōmo di-
cit esse de⁹. Quib⁹ instruimur nō recte fateri xp̄m̄ factū: nisi de
terminante addito secundū hōminē: hac cōperta regula: si perso-
nam respicis dic hōminē illum eternū: omnipotentē celos creasse:
si naturā seruilem eū cepisse. Ista est illa ineffabiliter facta singu-
lariter mirabilis vnio archana quadā inexplicabili vnitatē. Fretū
igit̄ vnionis federe liber celerius absoluerē pinguiorū vtentes
sermone intelligendi vias non intercludentes: supornū humili co-
pulatū in quoz r̄troq; saluamur nullo in propriā gloriā detrimē-
to affectū nibilo infernis red dens suaz virtutē altissimā ipse om-
nia bona eternaliter possidēs nos ab ignomina et tenebris ad su-
pernam erexit gloriā potēter propria non amittēs: pietatis tan-
tumō non necessitatis lege defectus: non culpe: sed eos pene: qui
sue dignitati non derogabāt et nostre saluti expēdiebāt suscipiēs
sicut predictum est: vere languores nostros ipse tulit: penarūq; ca-
par esset ex vno ad tollerantiam passionū et miraculis ex altero il-
lustraretur: vt in eodem humana appareant et diuina resplende-
ant. Quin totius temporis actiones eiusdem persone fuerint ex
operum tantum qualitate discrete. Vera hec signa diuina: vera et
illa documenta corporea crucifigitur ex infirmitate viuūt ex virtu-
te: Non verbi sed carnis pena erat: et tamen iniurie atq; supplicia

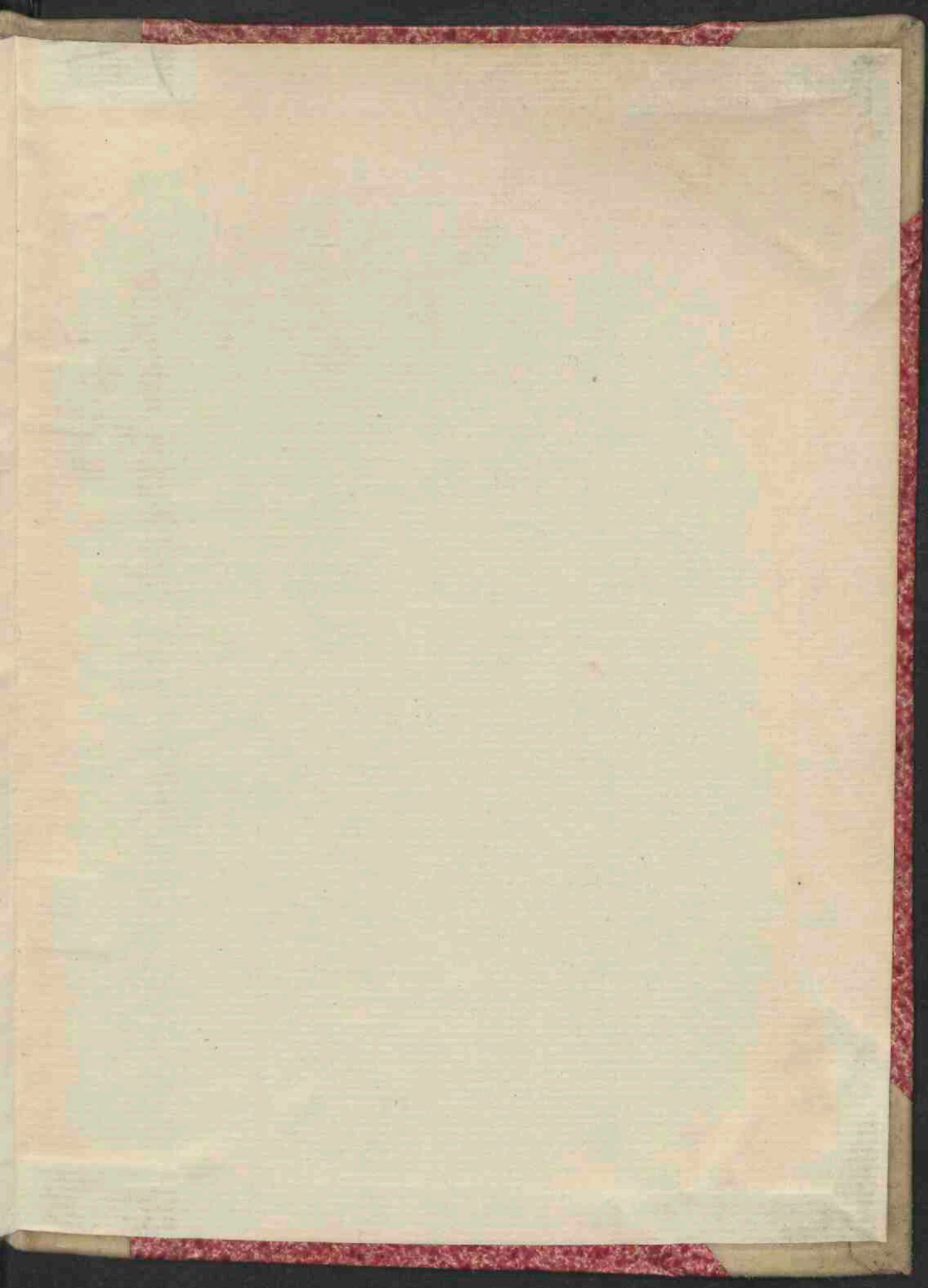
ad impassibilem redundabant vt merito ei dicant̃ illata ad sum-
ptum corpus admissa. Erat quippe non in dolore sed indolente
eiusdē est cōtumelia cuius est gloria Idē dauid ⁊ altissimi filius
vocabit̃ ⁊ vocabis annūtiatur ap̃lo reuelāte deus erat in xp̃o mū
dū reconcilians sibi vt nec in penis potuerit dirimi nec in morte
nisi auxilij subtractione deuelli: sed vera ac necessaria esset redē-
ptio in vite donatiōe ⁊ saluatio in sanguine passionis: vera ⁊ co-
piosa sunt vtriusq; testimonis nature. Q̃ vtinā tpm decursus im-
pedimento non esset vt de x̃tutis altissimi obūbratione sigilla se-
p̃tē: argumēta magnitudinis: ceterozq; verborū sacramēta ad no-
strā salutē q̃ plurimū per necessaria recēseri possent: quozuz hec
tam alto reperita principio: vt a summo ingratitude diuitias
bonitatis paciētie ⁊ lōganimitatis dei contēnens rursus crucifi-
gena dei filiū erpergefactus erurgas a morte secūda ⁊ nō thesau-
rizes tibi irā in die ire: nempe quā ampla dcoramur dignitate tā
tenemur glorificare in nobis bñficia operantē pro qbus sinceram
solūmodo erigit dilectionē. Siq; deꝝ p̃iuatio lucis p se magnū sup-
pliciiū est aut futuz p̃nuntiat: qz indignū te venia p̃pria sentētia
iudicasti q̃ auxilio obstaculū p̃stas. Cūtes discite quid cōminati-
onis habeat ista cōiunctio p̃pria abnegatio: tollere crucē: ⁊ sequi
xp̃m: angelis nō percepit: oratio fiat in peccatū: incensi ab homi-
tio: fuga petri p̃hibita: que parasti cuius erunt: latitudo itineris
ad mortem trahentis: multis frequētari agminibus. ⁊ in salutis
semitis rara esse vestigia.

Nunc benignissime deus pater claritatis ⁊ glorie ad te decursis
oibus vota cōuerto cuius pietati incessabiles gr̃as agim⁹ qñ in
seculi fece vel sine refrigescēte caritate instāt tpa periculosa huic
pōtifici sumo aim ad rez oīz maximā p̃tra Nachmetū crucis xp̃i
truculētissimū hostē ad oriendā pficiēdāq; dedisti ⁊ ispirasti. In
tēde ī tuū mun⁹ cordiū īspecto: corrobora ⁊ tuer suffragia adiūge
īple agnitōe volūtatis tue vt volum⁹ huic idomite bestie habēas
r̃mter s; circulū ī narib⁹ ei⁹ Celeritate op⁹ ē vt hūc ignē extingua-
ne ad sumū euadere sinas qz securis ad radicē arboris ē posita eo qd

clamorez opere cōpleuimus ⁊ fracto gubernaculo perituri de sal
 uatiōis remedio iocādo loquamur. Edidit huic p̄parationi victor
 rie largitas tue presentie uelle ⁊ opari perficientis. Da vitare lu
 pos oues a pastore abdita fraude se cernentes per quos diabolus
 ment ē vt fallat blandit vt noceat desiderabilē pollicet pacem vt
 perinat ne perueniri possit ad beatā unitatis soliditatē. Exaudi
 quoniā hec in spiritu orat suo. Protector n̄ aspice deus ⁊ respice
 in faciem xp̄i tui ⁊ turcoꝝ triumphatoris Marthe xp̄ianissimi ac sa
 piētissimi reg'is uigaroꝝ quos solos fidelis Pius pontifex ma
 ximus appellauit qz stertentibus ceteris soli uigilant atqz dauid
 secūdi Ferdinandi Neapolitani regis benedicti. En festinet con
 firmādo fratres ad sui principatus immortalitatē in huius soli
 rei cōsumatione p̄sistentē. Respiciat euz bis q̄ apostolorū thronos
 implent non carne ⁊ sanguine sed te reuelante ad corporū ⁊ aiarū
 salutem p̄ quibus xp̄s mortuus est inuolabilis petre firmitatez
 accipientes q̄ ⁊ legibus mortis p̄ualeāt ⁊ te p̄ficiēte spes vnica
 mādi ordini predicatorū de quo actū esse cōstat talē p̄creare gene
 ralem queāt qui sapientia ⁊ disciplina ecclesie defensionē cunctis
 mortalibz ⁊ religioni in forma speciosissime iusticie ⁊ splēdore cō
 formitatis sit exemplo. Exurgant ergo p̄ indulgentissime te exur
 gente atqz impellente oīnes q̄ xp̄iano nomine glorian̄ vt nō ad
 se tam turpiter atqz p̄uersē celestē p̄uersationē terrena deflectant
 sed ibi desiderii figentes vbi eterna sunt p̄missa ac in summo oī
 um bonū que in cuncta lucra p̄ferūt euecti translati in dei lumen
 ⁊ regnū libeat libero m̄tis arbitrio vere vacare sapientie ⁊ deliti
 is voluptatis p̄petue letari gloriā immarcessibile p̄secuti quā per
 se ipm̄ altissimus largit̄ credentibus Amen.

Kast

Pl. 6